Р Е Ш Е Н И Е
№ 2841

гр. София, 29.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 47 състав,** в публично заседание на 15.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КОСТОВ, като разгледа дело номер **1187** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Н. А. А. палестинец без гражданство от С. срещу РЕШЕНИЕ № 2656 от 26.11.2013 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т .2 вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ във връзка с чл. 9 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон, неправилно и необосновано. Изразява несъгласие с мотивите на административния орган, въз основа на които е прието, че за него не са налице предвидените в закона предпоставки за предоставяне на закрила. Застъпва становище, че административният орган е допуснал съществени процесуални нарушения - не е изпълнил вменените му задължения по чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, изразяващи се в преценка на всички относими факти, свързани с личното му положение както и с държавата му по произход. С оглед всичко изложено се иска отмяната на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и чрез адв. К. поддържа жалбата си и моли да бъде уважена по съображенията изложени в жалбата. Посочва, че чужденецът е с установено гражданство и произход, поради което заповедта следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответната страна – Председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, не се

представлява.
Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Костов изразява становище за неоснователност на жалбата.
Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
С молба вх. № ЛМ - 1392 от 18.06.2013 г. на РПЦ – С., МВР, от А. Н. А. А. А., от С. е поискал закрила в Република Б.. В регистрационния лист лицето е посочено като А. Н. А. А. А., [дата на раждане] в [населено място], [населено място], без гражданство, етническа принадлежност – палестинец, религиозна принадлежност - сунит, неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.
С жалбоподателя са проведени три интервюта, за които са съставени протоколи от 17.10.2013г., 15.10.2013г. и на 19.06.2013г. подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган, в които разказва, че е напуснал С. нелегално на 11.05.2013г. и заминал за Т., където останал един ден в И., след което се отправил към О.. На 15.05.2013 г. е задържан, тъй като не е могъл да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред, като е преминал през държавната граница от Р Т. за Р Б. без разрешение на надлежните органи на властта. Твърди, че в С. е имал паспорт за пътуване и лична карта на палестински бежанец, както и семейна карта за помощи към О., но не ги взел със себе си, защото избягал от войната. Заявява, че като палестинец не е имал много права в С.. Разказва, че в [населено място] се водели много тежки сражения, съпроводени с интензивни обстрели, имало е сблъсъци между свободната и редовната армия, както и много загинали. Посочва още, че къщата му в С. е разрушена, а семейството му се намира в Й.. Подчертано е, че не е членувал в политически партии, не е арестуван и не е осъждан.
Интервюто с кандидата е проведено на арабски език с помощта на преводач от съответния език.
Изготвено е становище рег. № УП 6319 от 13.11.2013г. от интервюиращия орган, в което е мотивирано предложение по отношение на А. Н. А. А. А., без гражданство от С. да бъде постановен отказ от предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като не е установено наличието на предпоставките по чл. 8 и 9 от ЗУБ.
С оспореното в настоящото производство решение № 2656 от 26.11.2013 г. на председателя на Д. - МС е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материално-правните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на А. Н. А. А. А., тъй като чужденецът не е палестинец без гражданство от С. и това не е държавата му по произход. Изложени са съображения, че предвид общоизвестната информация за напрегнатата обстановка там, кандидатът се е представил за лице идващо от С. с цел да получи закрила. От доказателствата по преписката административният орган е установил, че молителят е регистриран в Ш., като йорданец, а не като лице без гражданство. Посочено е още, че не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са доводи, че лицето не прави твърдения, че е

подложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция. С оглед изложеното е посочено, че заявителят не е бил изложен и за него не съществува риск вкл. бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1 т. 1 и т. 2 от ЗУБ, както и не се установяват предпоставките и по т. 3 от ЗУБ. За последното е посочено, че за лицето няма заплаха, поради ситуацията на безогледно насилие в държавата му по произход, тъй като поради поведението си /отказа му да съдейства на интервюиращия орган/ такава не е установена, т.е. липсва държава, обстановката в която да бъде преценена.

Конкретно е прието, че няма обоснован страх от преследване за кандидата, поради което на лицето не може да бъде предоставен хуманитарен статут. С оглед изложеното е направен извода, че не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, както и по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ – пълнолетен е и неженен.

При така установената фактическа обстановка СЪДЪТ намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от активно легитимирано лице и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ – председателя на Д. – МС, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, предвидени в ЗУБ. Същият е разяснил на оспорващия процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в РБ, проведени са три интервюта с кандидата на езика, който същият говори – арабски с осигурен преводач, с които му е дадена възможност да разкаже своята бежанска история. Освен това в съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на Д. по подадената от чужденеца молба за закрила /л. 32/. Видно от същото Д. не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в РБ, ако отговаря на материалноправните условия по ЗУБ.

СЪДЪТ намира, че оспореното решение е издадено при неправилно прилагане на материалния закон, свързана с неизясняване на релевантите факти за произхода на лицето обстоятелства, в която връзка в съдебно заседание по реда на чл. 142, ал. 2 от АПК се представиха доказателства /препис-извлечение от гражданския регистър на Сирийската Арабска Република, установяващи, че лицето е сириец от палестински произход/, които съответно не са били съобразени от ответника и са довели до неправилно приложение на закона.

На първо място трябва да се имат предвид предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по чл.8 и чл.9 от ЗУБ, първите свързани с наличието на основателен страх от преследване, заради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение- на лицето, което се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Също относно хуманитарен статут, който се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Следователно установяването на държавата по произход на лицето е изключително важно обстоятелства и макар в оспореното решение да е посочено, че молителят отказва да съдейства на интервюиращия орган /не е представил документ за самоличност/ и по тази причина е прието, че А. Н. А. А. А. не е палестинец без гражданство от С., както и това не е държавата му по произход –това е неправилен извод, който ес опровергава от представените в съдебно заседание писмени доказателства- препис-извлечение от гражданския регистър на Сирийската Арабска Република установяващи, че лицето е сириец от палестински произход.

Съдът намира също, че макар да не е имал за преценка посочинет доказателства в производството пред него - не е изследвал твърдението на чужденеца, изложено в проведеното интервю от 19.06.2013г., че в С. е имал паспорт за пътуване и лична карта на палестински бежанец, както и семейна карта за помощи към О., но не ги взел със себе си, защото избягал от войната. В предвид мястото откъдето идва е обосновано да се предположи, че чужденецът не е могъл да представи документи за самоличност, тъй като същите не са били в него. Следователно, въпреки, че лицето не е съдействало достатъчно на органа, то същият е задължен съгласно чл. 35 АПК да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и на специалната разпоредба на чл. 75, ал. 2 ЗУБ – да прецени всички относими факти, свързани с държавата по произход –което не е извършено. Посочените обстоятелства, както и актуалната обществено-политическа ситуация в съответната страна трябва да бъдат оценени, тъй като това е от съществено значение за преценката дали са налице обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, б. „в" от ЗУБ за предоставянето на хуманитарен статут, съобразено с тълкуването на разпоредбата на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО, дадено в решение от 17.02.2009 г. по дело С-465/2007г. на Съда на Европейския съюз. С оглед представените доказателства от процесуалния защитник на жалбоподателя в съдебно заседание от 18.03.2014 г. препис – извлечение от индивидуалния граждански регистър на Сирийска Арабска Република относно място на раждане и това какъв гражданин се опровергава извода на административния орган, че чужденецът не е палестинец без гражданство от С., както и че това не е държавата му на произход.

По така изложените съображения съдът намира, че оспореното решение № 2656/26.11.2013г. е незаконосъобразно и следва да се отмени. Тъй като естеството на спора не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен и бежански статут А. Н. А. А. А. с преценка на новите доказателства- препис-извлечение от гражданския регистър на Сирийската Арабска Република установяващи, че лицето е сириец от палестински произход.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, I отделение, 47 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №2656 от 26.11.2013г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

ВРЪЩА преписката на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на А. Н. А. А. А., палестинец без гражданство от С. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: